മൂന്നു ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

സി. കെ. മൂസ്സത്

ഭിന്നരുചിക്കാരാണു മനുഷ്യർ. പ്രത്യേകിച്ചു് വ്യക്തിതാല്പര്യമുള്ള സാഹിത്യകാരന്മാർ. സാഹിത്യകാരനെപ്പറ്റി സാഹിത്യകാരനെഴുതുന്ന ജീവചരിത്രങ്ങളും ആ നിലയ്ക്കു ഭിന്നമാകാതെവയ്യ. നന്നാക്കാൻ ക്ലേശമുള്ളതും ക്ലേശിച്ചാൽ ഒന്നാന്തരമാകുന്നതുമായ ഒരു വിശിഷ്ട സാഹിത്യശാഖയാണു ജീവചരിത്രം. ജോൺസന്റെ ജീവചരിത്രം ബോസ്വല്ലും സ്കോട്ടിന്റെതു ലോക്കാർട്ടും മെക്കാളയുടേതു് ട്രവലിയനും എഴുതി. ഇംഗ്ലീഷിലെ മികച്ച ജീവചരിത്രങ്ങളാണവ. ഗാന്ധിയുടെ സത്യാന്വേഷണ പരീക്ഷണങ്ങളും പണ്ഡിതജിയുടെ ആത്മകഥയും തജ്ജന്മപത്തിൽ മലയാളത്തിലുണ്ടു് സ്വതന്ത്രരചനകളിൽ പേരെടുത്തവ ശ്രീ. പി. കെ. പരമേശ്വരൻനായരുടെ സാഹിത്യതപസ്യയിൽ നിന്നുയിർക്കൊണ്ടവയാകാം.

പ്രസിദ്ധഗദ്യകാരനായ മൂർക്കോത്തു കുമാരന്റെ വ്യക്തിഗതമായ സവിശേഷതകളും കൃതിവൈശിഷ്ട്യങ്ങളും മകൻ മൂർക്കോത്തുകുഞ്ഞപ്പനുണ്ടുകൊല്ലം മുമ്പുകെട്ടു് മഥനം ചെയ്തപ്പോൾ ഉടലെടുത്ത ഒരുമൂല്യസാഹിത്യശിൽപമാണു് എന്റെ മുമ്പിലുള്ള പ്രഥമഗ്രന്ഥം. ജീവചരിത്രമെന്ന പദത്തേക്കാൾ ആത്മകഥയെന്ന പദമാകാം തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിനു് കൂടുതൽ യുക്തമെന്നു് ഗ്രന്ഥകർത്താവു സംശയിക്കുന്നു. അത്രമാത്രം ഉദ്ധരണങ്ങളും സാഹിത്യനായകനേറെതായും അദ്ദേഹത്തെപറ്റിയായും ഇതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആത്മകഥാത്മകമായ ജീവചരിത്രം എന്ന അവതാരികയിൽ പ്രൊഫ. സുകുമാർ അഴീക്കോടു് വിശേഷിപ്പിച്ചതാണു് ശരി. ഉദ്ധരണങ്ങളും വകതിരിവോടെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് ഔചിത്യത്തോടെ വിന്യസിച്ചിടത്താണു് ഗ്രന്ഥകാരന്റെ മിടുക്കു്. പത്രപ്രവർത്തനത്തിലൂടെ സാഹിത്യകാരനായ അച്ഛനെ വിവരിക്കാൻ സാഹിത്യത്തിലൂടെ പത്രപ്രവർത്തനത്തിലേക്കു് കടന്ന മകനുണ്ടായതു് ഭാഗ്യം. മൂർക്കോത്തിന്റെ മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുമുഖ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെയെല്ലാം മിഴിവുറ്റ ചിത്രങ്ങളും അടങ്ങുന്ന ഒരാൽബം മറിച്ചുനോക്കുമ്പോഴത്തെ അനുഭൂതി ഈ ഗ്രന്ഥമളവാക്കുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ തെറ്റില്ല.

പതിനേഴധ്യായങ്ങളുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരധ്യായം മൂർക്കോത്തിന്റെ പദ്യകൃതികൾക്കായി നീക്കിവച്ചു്, ബാക്കി പതിനാറധ്യായങ്ങളും പ്പാതിയായി ജീവചരിത്രഭാഗത്തിനും സാഹിത്യപ്രവർത്തനത്തിനുംവേണ്ടി വീതിച്ചിരിക്കുകയാണു്. ആസൂത്രണവും ചിട്ടയും ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സംവിധാനം തൊട്ടാരംഭിക്കുന്നു. പേജ് കണക്കു് നോക്കിയാലും കാണാം ഔചിത്യത്തിന്റേതായ ഈ അനുപാതദീക്ഷ.

മുഴമിക്കാത്ത ആത്മകഥ

മക്കളുടെ അഭ്യർഥനയനുസരിച്ചു് ഒരാത്മകഥ

1. മൂർക്കോത്തുകുമാരൻ –മൂർക്കോത്തു കുഞ്ഞപ്പ 12-50
2. കവിതിലകൻ കെ. പി. കറുപ്പൻ –സാഹിത്യനിപുണൻ ടി. എം. ചുമ്മാർ 7-59
4. നമ്മുടെ സാഹിത്യകാരന്മാർ (മൂന്നാംഭാഗം) പള്ളിപ്പാട്ടു് കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ 5-00 സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം, കോട്ടയം.

സ്സ് മൂർക്കോത്തു കുമാരൻ തുടക്കമിട്ടിരുന്നു. നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടേ, മുഴുമിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഒത്തില്ല. മുഴുമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു മോഹിച്ചു പോകും. ഗ്രന്ഥാരംഭത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ആത്മകഥാഭാഗം വായിച്ചു രുചിയറിഞ്ഞവരെല്ലാം. ഏതു അനുഭവകഥകളാണു മൂർക്കോത്തിനു പറയാനുണ്ടായിരുന്നതു! പറയാനുള്ളതെല്ലാം ചമൽക്കാരത്തോടെ പറയുകയും ചെയ്യും. ഒന്നു രണ്ടു ദാഹരണങ്ങളും ആ ഭാഗത്തുനിന്നുദ്ധരിക്കട്ടെ. തലശ്ശേരിക്കാരൻ ഒരു വക്കീലിന്റെ വീട്ടിൽ നടന്ന ഒരടിയന്തിരത്തിനു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരോടു രണ്ടു തരത്തിൽ ആതിഥേയൻ പെരുമാറിയതിനെ കുമാരന്റെ പിതാവു ശ്രീമാൻ രാമുണ്ണി നേരിട്ടതു രസകരമത്രേ. "കുപ്പായക്കാരെല്ലാം കോലായിലോട്ടു കയറി ഒരു ഭാഗത്തു; ബാക്കിസ്ഥലത്തു മറ്റുള്ളവർ ഒതുങ്ങിയിരിക്കുക" എന്ന പ്രായന്തരമി. രാമുണ്ണിയെ പൊടിപ്പിച്ചു. അതിഥികളെ കുപ്പായക്കാരെന്നും കുപ്പായമില്ലാത്തവരെന്നും വർഗ്ഗീകരിച്ചതു ശരിയല്ലെന്നും ആ മാനക്കേടിൽ പ്രതിഷേധിച്ചു താൻ ഇറങ്ങിപോകുകയാണെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചശേഷം കടയുമെടുത്തു ശ്രീ. രാമുണ്ണി വെളിയിലിറങ്ങി. കൂട്ടത്തിൽ മറ്റെല്ലാവരും ഇറങ്ങി. ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യാൻ കൂടി ആളില്ലാത്ത നിലവന്നു. തുടർന്നു ആതിഥേയൻ രാമുണ്ണിയുടെ വീട്ടിൽപോയി ക്ഷമായാചനം ചെയ്തശേഷമാണു പൊതുജനസഹകരണത്തോടെ അടിയന്തിരം നടന്നതു. അന്നുതുടങ്ങി തലശ്ശേരി തിയ്യരുടെ അടിയന്തിരസദ്യക്കു പന്തിയിൽ പക്ഷഭേദമില്ല. കുബേരകുചേലഭേദമോ ഉദ്യോഗസ്ഥനുദ്യോഗസ്ഥ തരം തിരിവോ ഇല്ല ജഡ്ജിയും ഗുമസ്തനും വക്കീലും വക്കീലിന്റെ ജഡ്ക്കാവണ്ടിക്കാരനും ഒരേപന്തിയിൽ ഇരിക്കും. പ്രായത്തിനും വിദ്വത്തിനും മാത്രം ചില പരിഗണനകൊടുക്കുന്നു എന്നതു അത്രതന്നെ.

ജാതി ചിന്തയുടെ അന്ധകാരത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരനുഭവകഥകൂടി കുമാരനുപറയാനുണ്ടു് ചിറയ്ക്കൽപ്രദേശത്തു ഒരു നായർ സ്ത്രീക്കു യൂറോപ്യൻ ബന്ധത്തിൽ രോൺകുട്ടിപിറന്നു. വെള്ളനിറം, ചെമ്പൻമുടി, പൂച്ചക്കണ്ണു് — എല്ലാമുള്ള കുട്ടിയെ, നായർ സ്ത്രീയുടെ കാരണവർ സൂത്രത്തിൽ കുറേ ദ്രവ്യം ചെലവു ചെയ്തു അതേ ദിവസം പ്രസവിച്ച ഒരു തീയക്കുട്ടിയുമായി ഒത്തുമാറി. ഇപ്പോഴും നായർകുട്ടി തീയ്യനായി നടക്കുന്നു. തീയ്യകുട്ടി നായരായി അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. നായരീഴവജാതിഭേദത്തിന്റെ അന്ധകാരാത്മകതയെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇതിൽ കൂടുതൽ എന്തെഴുതണം?

ഭാഷാപ്രശ്നം

വടക്കേ മലബാറിലെ സാമൂഹ്യഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ ശേഷതകളുടെ ഒരു വിശദാംശം റഫറൻസ് ഗ്രന്ഥമായിക്കൂടി ഈ ജീവചരിത്രം പ്രയോജനപ്പെടുത്താം. മലയാളം മാത്രമറിഞ്ഞ ദിവാൻ പേഷ്ക്കാരന്മാർ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപോലെ ഇംഗ്ലീഷറിയാത്ത തഹശീൽദാരും ഡപ്യൂട്ടികളക്ടറും മലബാറിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. "ചൂര്യൽ രാമൻ താഹസിൽദാർക്കും ജ്യേഷ്ഠൻ ചൂര്യൽ കണാരൻ ഡപ്യൂട്ടികലക്ടർക്കും ഇംഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാനമില്ലായിരുന്നു, രാമൻ തഹസിൽദാരുടെ പുത്രൻ ചൂര്യൻ കുഞ്ഞമ്പുയുടെ കാലമായപ്പോഴേക്കും കോടതിയിൽ വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യാൻ ഇംഗ്ലീഷറിയണം എന്ന നിലവന്നു. കോടതിക്കാര്യങ്ങളും മലയാളത്തിൽനിന്നു ഇംഗ്ലീഷിൽ ആയിത്തീരുന്ന കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്" എന്നു് ഗ്രന്ഥകാരൻ പറയുന്നതു്, ഭരണഭാഷ മലയാളമാക്കാൻ ശ്രമങ്ങളും നടക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് രസകരമായി തോന്നാം.

വീട്ടിനകത്തും വെളിയിലും സമതുലനത്തിന്റേയും സഹാനുഭൂതിയുടേയും അംശങ്ങളും കൊണ്ടു ധന്യമാക്കിയതായിരുന്നു മൂർക്കോത്തിന്റെ ജീവിതം. "ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലെ മറ്റുപണി ചെയ്യുന്ന ആശാരിയും വീടുപണിത മേസ്തിരിയും പറമ്പു കിളച്ചു കുളിക്കാരനും വസ്തുമലക്കിയ മുസ്ലീം ജോബിയും എന്നെയും അച്ഛനെയും കൂടെ ഒന്നിച്ചു ഒരേ മേശയ്ക്കിരുന്നു ഊണുകഴിക്കുമ്പോഴും, അമ്മയാണു് വിളമ്പിത്തരാറു പതിവു" എന്ന മകൻ രാമുണ്ണിയുടെ പ്രസ്താവന ഗ്രന്ഥകാരൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുപോലെ തലശ്ശേരി ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രത്തിൽ പുലയരെ കയറാൻ മൂർക്കോത്തു ശ്രമിച്ചപ്പോഴും, സമുദായപ്രമാണികളും എതിർത്തു നോക്കി. കാര്യം ശ്രീനാരായണസന്നിധിയിലെത്തി. "പുലയരെ കടത്താം." എന്നു സ്വാമി കല്പിച്ചപ്പോഴും, സന്തോഷാധിക്യത്തിൽ ജനമധ്യത്തിൽ വെച്ചു കുമാരൻ സ്വാമിയെ ബന്ധനമസ്കാരം ചെയ്തതു് കാണികളെ കോരിത്തരിപ്പിച്ചു "അതായിരുന്നു ജീവിതത്തിൽ ആദ്യവും അവസാനവുമായി അച്ഛൻ ചെയ്ത നമസ്കാരം!" എന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവു പറയുന്നു.

അധ്യാപകൻ എന്ന നിലയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ വ്യക്തിത്വവും സാഹസികതയും വളർത്തുന്നതിൽ വലിയ താൽപര്യം മൂർക്കോത്തു കാണിച്ചു.

പരീക്ഷയ്ക്ക് മാർക്ക് പിടിച്ചു കൊടുക്കുന്ന അധ്യാപന ക്രമം മൂക്കോത്തിനില്ല. അദ്ദേഹം തന്നെ ചെറുപ്രായത്തിൽ ഒരു വികൃതിയായിരുന്നുവത്രേ. "പുളിനാറങ്ങയ്ക്ക് പുളിയില്ലാഞ്ഞാൽ എന്ത നാരങ്ങയ്ക്കുള്ളം"? എന്നു തന്റെ ബാല്യകാലകൃത്യങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കാൻ കൂടി മൂക്കോത്ത് തയ്യാറായി മകൻ രാമണ്ണി പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഷയമെന്താണെന്നു ഒരാൾ ചോദിച്ചതിനു മൂക്കോത്ത് മറുപടി പറഞ്ഞു. "സംശയമില്ല, മെയിൻ സബ്ജക്റ്റ് ക്രിക്കറ്റ് തന്നെ. കൂട്ടത്തിൽ സ്വൽപം കെമിസ്ട്രിയും പഠിച്ചെന്നു വരും" കോളേജിലെ ചിരുകണ്ടൻ മേസ്തിരി എന്ന വൃദ്ധശില്പായി, ഒരു ദീപാരാധനയുടെ ഗൗരവത്തോടെ പ്രിൻസിപ്പൽ ഗേറ്റു കടക്കുമ്പോഴും മണി ചുഴറ്റി അടിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു താളക്രമം പിഴക്കാതെ ഒരു ദിവസം മണിയുടെ നാക്കെടുത്തു മാറ്റിയതും അങ്ങിനെ മേസ്തിരിയെ വിഷമിപ്പിച്ചതും വളരെ സാരസ്യത്തോടെ വിവരിക്കുന്നു. ഒരു പരീക്ഷാഹാളിൽ ഭൂമിശാസ്ത്രം നോക്കിയെഴുതാൻ വിഷമിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർഥിയോടു മൂക്കോത്ത് പറഞ്ഞുവത്രേ "ഏടോ കുഞ്ഞിരാമാ നിനക്ക് പുസ്തകത്തിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രമെങ്കിലും അറിയേണ്ടേ?"

വറും കല്ലും

ഗദ്യകാരനെന്ന നിലയിൽ കഥാപുരുഷൻ വിജയിച്ചതിന്റെ രഹസ്യവും സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരു ലേഖനം തയ്യാറാക്കാൻ 25 ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വരെ വായിച്ചു നോട്ടുകുറിച്ച അനുഭവം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിൽ നല്ല പിടിയുള്ള സഹധർമ്മിണിയായിരുന്നു, സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങൾ വരുന്നിടത്തു മൂക്കോത്തിനെ സഹായിച്ചിരുന്നതു്. ലേഖനങ്ങൾ പകർത്തി സ്റ്റാമ്പൊട്ടിച്ചയയ്ക്കുന്ന ചുമതലകൂടി അവർ ചെയ്തിരുന്നു അങ്ങിനെ ഗുരുനാഥൻ, പൗരപ്രമാണി, പത്രാധിപർ, ചെറുകഥാകൃത്ത്, വിമർശകൻ എന്നിങ്ങനെ നാനാമണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രശംസകൾ നേടിയ ഈ മഹദ്വ്യക്തിയെപ്പറ്റി പലരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഗ്രന്ഥകാരന്റെ വാക്യങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എത്ര ശതമാനം വരുമെന്നുനോക്കിയിട്ടില്ല മൂക്കോത്ത് പറഞ്ഞ ഒരനുഭവകഥ ഇതു സംബന്ധിച്ചും പ്രസക്തമാണ്. ഒരു കുടുംബത്തലവൻ, തന്റെ വാല്യക്കാരൻ മലയനു് ചോറുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു. അതിനിടയ്ക്കു കല്ലുകടിച്ചപ്പോൾ, ഗൃഹനാഥൻ ചോദിച്ചു: "അപ്പോഴേ മേസ്തിരി, ചോറിൽ കല്ലുണ്ട് ഇല്ലേ" മലയൻ പറഞ്ഞ മറുപടി "ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കരിയ്ക്കാടിയുടെ കല്ലുരി വറ്റുമുണ്ട്" എന്നായിരുന്നു ഗ്രന്ഥകാരന്റെ വാക്യത്തേക്കാളും ചരിത്രനായകന്റെ വാക്യങ്ങളും കൂടുതൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെങ്കിലും പാകത്തിനു് ചേർത്തിരിക്കുകൊണ്ടു് നൂതനത്വവും ഉൾക്കാമ്പും തികഞ്ഞ ഒരു വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥമായിട്ടുണ്ടെന്നു് മൂക്കോത്തു കുഞ്ഞപ്പയ്ക്കും തികച്ചും അഭിമാനിക്കാം. അടുത്ത പതിപ്പിൽ ഒരു സൂചികകൂടി ചേർക്കണമെന്ന അപേക്ഷയും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനോടുണ്ട്. ഒന്നുരണ്ടുദിക്കിൽ ഒരേ ഉദ്ധരണം ആവർത്തിച്ചതും ഒഴിവാക്കണം. ചില ശ്ലോകങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിടത്തു് ചില വാക്കുകൾ വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയം തോന്നി. അതുപോലെ Water mark നെ ജലരേഖയെന്നു് ആമുഖത്തിൽ പറഞ്ഞ അവസ്ഥയ്ക്ക്, ക്ഷണികമായ വെള്ളത്തിലെ എഴുത്തിനും ജലരേഖ എന്ന പദം യോജിക്കില്ല. "വെള്ളവര" എന്നായാൽ കുഴപ്പം ഒഴിവാക്കാം.

ശ്രീ മൂക്കോത്തു കുമാരനെപ്പോലെ സപ്രയത്നം കൈവെണ്ടേ ഉയർന്നു് വിദ്യാഭ്യാസരംഗങ്ങളിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ച കൊച്ചിയിലെ ഒരു വിദ്യാപുരുഷനായിരുന്ന കവിതിലകൻ കെ. പി. കറുപ്പൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം സാഹിത്യനിപുണൻ ടി. എം. ചുമ്മാർ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. "ജീവചരിത്രം എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ വളരെ എളുപ്പമുള്ള ഒരു കൃത്യമായി തോന്നി. പക്ഷേ, അതിൽ പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോഴേ ദുർഘടങ്ങളും പലതും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ" എന്നാണു പരിചയസമ്പന്നനും സാഹിത്യചരിത്രവിദഗ്ദ്ധനും ആയി അറിയപ്പെടുന്ന ശ്രീ ചുമ്മാർ പറയുന്നതു്. ഭാഗ്യത്തിനു് ശ്രീ കറുപ്പന്റെ ചരമാനന്തരം ഇടക്കൊച്ചിയിൽ നിന്നു് ഒരു സുവനീർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു് കണ്ടുകിട്ടിയതു് കുറേയൊക്കെ സഹായമായെന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ട്. അതിലെ തെറ്റും ശരിയും പരിശോധിക്കാൻ വേണ്ടി തൃശ്ശൂരും തിരുവനന്തപുരത്തും എഴുത്തുകുത്തുകളും നടത്തിയെന്നും തൃപ്തിവരാതെ നേരിട്ടന്വേഷണവും നോട്ടെടുപ്പും വേണ്ടതായി തോന്നിയെന്നും അവകാശപ്പെടുന്നു. അതേ സ്മാരകഗ്രന്ഥം അവലംബിച്ചു് 1959 ൽ എറണാകുളത്തുനിന്നു ശ്രീ. കെ. പി. വിജയരാഘവൻ വേറൊരു ഗ്രന്ഥം "സാഹിത്യഭടൻ" എന്ന പേരിൽ ശ്രീ. കറുപ്പന്റെ പടം പുറം

ചട്ടയിൽ ചേർത്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിവരം ഈ അനേഷണങ്ങൾക്കിടയ്ക്കുണ്ടായ ശ്രീ. ചുമ്മാർ അറിഞ്ഞില്ലെന്നതു് സപ്തം തമാശയ്ക്കു വഴിനൽകുന്നു. ശ്രീ. കറുപ്പന്റെ കൃതികളിൽനിന്നും തൽസംബന്ധമായുണ്ടായ അഭിപ്രായക്കുറിപ്പുകളിൽനിന്നും ഏതാണ്ടു് ഒരേ ഉദ്ധരണികളും ചേർത്തു കൊടുപ്പിച്ചതാണു് ഇരുപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുമെന്നതു് അത്ഭുതകരംതന്നെ.

വ്യർത്ഥസ്ഥൂലത

ശ്രീ. ബാലാകലേശം നാടകമാണല്ലോ ശ്രീ കറുപ്പന്റെ പ്രസിദ്ധകൃതി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ 16 പേജ് ഈ കൃതിയുടെ ചർച്ചയ്ക്കു നീക്കിവച്ചതിൽ അസാംഗത്യമൊന്നുമില്ല. നിർമ്മാണസംവിധാനം, കഥാസാരം, സമ്മാനലബ്ധി വാദകോലാഹലം അങ്ങിനെ സപ്തൽപം വിസ്തരിച്ചു ഒരു ക്രാസ്സമറി വിവരണമായയിൽ പരത്തിയടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ജാതിയെസംബന്ധിച്ചും പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു് ബഹുവാക്കുകം പോലെയായ കാര്യങ്ങളും ആശാന്റെ ദുരവസ്ഥാവരികളും മറ്റും ഇതിനകത്തു ഇഴഞ്ഞുകയറുന്നു. ആദ്യം ഈ നാടകത്തെ പ്രശംസിച്ച (?) ശ്രീ കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള മറ്റേതോ കാരണത്താൽ ഈ നാടകത്തിനെതിരായി ചന്ദ്രഹാസമിളക്കുകയും [illegible]നെ അങ്ങേയറ്റം തരം താഴ്ത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത എന്ന അഭിപ്രായപ്രകടനം ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നു. കൊച്ചിൻ "സാഹിത്യസമാജം വക പ്രസിദ്ധീകരണ"മെന്ന അനുപാദം വാങ്ങാതെ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ അച്ചടിച്ചിരുന്നതിന്റെ പേരിലാണു് സമാജാംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ കോളിളക്കമുണ്ടായതെന്നു ബന്ധപ്പെട്ടവർ വിശദമാക്കിയിരുന്നു എന്നാണു് എന്റെ അറിവു് ഗദ്ഗോദയം ജൂബിലി സോവനീയർ 1967 27 നോക്കുക). വാദപ്രതിവാദം മുത്തപ്പോം ക്ഷപടങ്ങം രണ്ടുഭാഗത്തും പ്രയോഗിച്ചു ട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ജാതിസ്പർദ്ധ സപ്രശോഭിമാനിയിൽ ആരോപിക്കുന്നതും ആലോചിച്ചു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തെക്കൻപ്രദേശത്തെ സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവായ ശ്രീ അയ്യൻ കാളിയുമായി നല്ല ബന്ധത്തിലായിരുന്നല്ലോ ശ്രീ രാമകൃഷ്ണപിള്ള. അതെന്തുമാകട്ടെ നാടകത്തെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ അഭിപ്രായക്കുത്തു് (16 വരി) ഏ ആർ. രാജരാജവർമ്മയുടെ കുത്തു് (24 വരി) കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാന്റെ അഭിനന്ദനശ്ലോകം എന്നിവയെല്ലാം ശ്രീ വിജയരാഘവന്റെ "സാഹിത്യഭടനിൽ 16കൊല്ലത്തിനുമുമ്പു് വന്നതു് അതേപടി സാഹിതിനിപുണന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലും കാണുമ്പോഴും, ആദ്യഗ്രന്ഥം കണ്ടവർക്കു് സപ്തൽപം അരോചകമായി തോന്നുന്നതു് സപ്തഭാവികം മാത്രം. ഉദ്യാനവിരുന്നിലെ 25 ശ്ലോകങ്ങളിൽ 15 എണ്ണവും പകർത്തി അർത്ഥം പറയുന്നുണ്ടു്; ജാതിക്കുമ്മിയിലെ 90ൽ അധികം വരികളും ശ്രീ ചുമ്മാർ ആവേശപൂർവ്വം പകർത്തിയിരിക്കുന്നു.

വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾകൂടി രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഒന്നാകകൊണ്ടു് ഇത്രയും പറഞ്ഞുപോയതാണു് സമുദായോദ്ധാരകൻ എന്ന നിലയ്ക്കു ശ്രീ. കറുപ്പനെപ്പറ്റി ശ്രീ കെടാമംഗലത്തിന്റെ പ്രസംഗം ശ്രീ. വിജയരാഘവൻ ഉദ്ധരിച്ചുഭാഗം (പേജ് 110ൽ) ശ്രീ. ചുമ്മാറിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ

സാമൂഹ്യവിപ്ലവം എന്തു്? എങ്ങിനെ?

എന്റെ വിചാരധാര

എന്ന ഗ്രന്ഥം വായിക്കുക:

430 പേജ്, വില 12-50. എൻ. ബി. എസ്സിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലും ലഭിക്കും.

ഗാന്ധിസ്മാരകനിധി, ഗാന്ധിഭവൻ, തിരുവനന്തപുരം-14 എന്ന വിലാസത്തിൽ വി. പി. ആവശ്യപ്പെട്ടവർക്കു് പോസ്റ്റേജ് സൗജന്യം.

ം പേജിലണ്ടല്ലോ. ശ്രീ. വള്ളോൻ നി
യോഗത്തിൽചെയ്ത അനുശോചനപ്രസംഗത്തിന്റെ
ഭാഗവും (18 വരി) അധ്യാപകനെന്ന നിലയിൽ
കേരളവർമ്മ അമ്മാമൻ തമ്പുരാൻ ചെയ്ത സുദീർഘ
മായ അഭിപ്രായപ്രകടനവും (28 വരി) ഇതു ഗ്രന്ഥ
ങ്ങളിലും വന്നുപെട്ടതു് ഒരേ മൂലഗ്രന്ഥത്തെ അ
വലംബിച്ചതുകൊണ്ടാകണം. തിരുവിതാംകൂർ മ
ഹാരാജാവിനെ സന്ദർശിച്ച സാഹചര്യം, മരണ
ത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പെഴുതിയ ശ്ലോകം, മനോരമാ പു
സ്തകം അമ്പലക്കാളത്തിനു നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ അ
വനൊരു വയ്യാകവിണനാകട്ടേ എന്നു് ശ്രീ കറുപ്പൻ
ഉദാസീനഭാവം കൈക്കൊണ്ടതു്, "കുരുന്നു മാങ്ങക
ളും പൂക്കുലകളും" തല്ലിത്തകർക്കുന്ന ബാല്യകാലചാ
പല്യം, "വികൃതികൊണ്ടു പൊറുതിമുട്ടിയ അയൽ
ക്കാരൻ" ചെയ്തകൗശലം, എല്ലാം ഏതാണ്ടു ഒരേ
കൈകണക്കിനു് തന്നെ ഇരു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാ
ണുന്നു.

പേരിന്റെ പേരിൽ

ശ്രീ. കറുപ്പന്റെ നാമകരണത്തിലുള്ള ഔചി
ത്യക്കുറവിനെ ധ്വനിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ ചർച്ചാവി
ഷയമാക്കിയതു് ബാലിശമായില്ലേ എന്ന സംശ
യം പലർക്കുംതോന്നാം. ശ്രീ. ചുമ്മാർ ഒരു ഖണ്ഡി
ക എഴുതി: "പേരിനും ആളിനും തമ്മിൽ പൊ
രുത്തമില്ലാതെ വരിക അസാധാരണമല്ലല്ലോ.
സുന്ദരേശൻ വിരൂപാക്ഷനായും വിരൂപാക്ഷൻ സു
ന്ദരേശനായും വിശാലാക്ഷി വിരൂപാക്ഷിയായും
മറ്റും കാണപ്പെടുക സാധാരണമാണു്. വെളുപ്പനാ
യ ഒരു ബാലനെ കറുപ്പൻ എന്നു നാമകരണം ചെ
യ്തതിലും തത്ഭവീക്ഷയൊന്നുമില്ല." കാക്കയ്ക്കു തൻ
കുഞ്ഞുപൊൻ കുഞ്ഞായിട്ടേ തോന്നൂ. കറുപ്പൻ
എന്നതു് കൃഷ്ണൻ എന്നതിന്റെ മലയാള രൂപ
മാണു്. കൃഷ്ണസ്വാമിയെപ്പോലെ കറുപ്പസ്വാമി
യും തമിഴ് നാട്ടിൽ സുലഭമാണു്. അയ്യപ്പന്റെ
അംഗരക്ഷകനായ ശ്രീ കറുപ്പസ്വാമി പതിനെട്ടാം
പടിയിൽ വാസം ചെയ്യുന്ന സത്യധർമ്മങ്ങളെ
സ്വാഭാവികായുധം കൊണ്ടു രക്ഷിച്ചു തിരുമുമ്പിൽ വ
സിക്കുന്നു" എന്നാണു് ഭക്തജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം
(യോഗിബാലഭണ്ഡാരായുധപാണി സ്വാമികം ര
ചിച്ച പമ്പാവാസൻ എന്ന ഗ്രന്ഥം നോക്കുക).
മാത്രമല്ല വാല സമുദായപ്രതിനിധിയാണത്രേ കറുപ്പ
സ്വാമിക്കു പൂജാകർമ്മങ്ങളും നടത്തുക എന്നും പ
റയപ്പെടുന്നു. തങ്ങളുടെ ആരാധനാമൂർത്തിയുടെ
പേരു് ഭക്തിപൂർവ്വം കുഞ്ഞിനു് നൽകിയതാവാ
നേ വഴിയുള്ളൂ.

വള്ളത്തോളിന്റെ സാഹിത്യമഞ്ജരി മാതൃക
യിൽ ശ്രീ. കറുപ്പന്റെ കൃതികളെ സമാഹരിച്ചു
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നു് ശ്രീ. ചുമ്മാർ കഥാ
നായകനെ ഒരിക്കൽ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയ കാര്യം
മുഖവുരയിലും ഗ്രന്ഥഭാഗത്തിലും ആവർത്തിച്ചു
പറയുന്നുണ്ടു്. നാടൻ ഗാനങ്ങളും തേടിപ്പിടിച്ചു
ചുരുക്കപ്പണിക്കർ പ്രസംഗം പ്രൗഢമാക്കിയതാ
യി ശ്രീ ചുമ്മാർ പറയുന്നതു് ശരിയാണു്. കോ
ഴിക്കോടു് പരിഷത്തിൽവെച്ചു തന്റെ പിതൃവ്യ
നോ മറ്റോ എഴുതിയ അമ്മാനപ്പാട്ടു് ഉദ്ധരിച്ച
ആ ഗാനകലയുടെ രംഗവിഷ്ക്കരണഭംഗിയെ
പ്പറ്റി ശ്രീ. കറുപ്പൻ ഉപന്യസിച്ചിരുന്ന എറണാ
കുളത്തും തൃശ്ശൂരും കൂടിയ പരിഷത്തിലും അമ്മാന
പ്പാട്ടു് അവതരിപ്പിച്ചതും ശ്രീ. അപ്പൻതമ്പുരാൻ
അഭിനന്ദിച്ചതും മറ്റും പ്രസിദ്ധമാണു്. ആ വശം
സവിസ്തരം വിസ്മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു് മോ
ഹിച്ചുപോയി. ശ്രീ. കറുപ്പനെപ്പറ്റി അധികമൊ
ന്നും കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് ഒരു ഉപ
പാഠപുസ്തകമാക്കാൻകൂടി കഷ്ടിപിഷ്ടിയായ്ട്ടു
ഒരു വഴിപാടു് ഗ്രന്ഥമല്ലല്ലോ തനിക്കു സുപരി
ചിതനായ മഹാകവിയും സാമൂഹ്യപരിഷ്ക്ക
ർത്താവുമായ ശ്രീ. കറുപ്പന്റെ ജീവചരിത്രമായി
ശ്രീ. ചുമ്മാറിൽനിന്നു് പ്രതീക്ഷിക്കുക.

അടുത്തതു് പള്ളിപ്പാട്ടു് കുഞ്ഞുകൃഷ്ണന്റെ
സാഹിത്യനായകന്മാർ (മൂന്നാംഭാഗം) എന്ന ജീ
വചരിത്രക്കുറിപ്പുകളാണു്. സി. വി. കുഞ്ഞുരാ
മൻ, കന്നത്തു ജനാർദ്ദനമേനോൻ, പ്രൊഫസർ
പി. ശങ്കരൻനമ്പ്യർ, ആറ്റൂർ കൃഷ്ണപ്പിഷാ
രടി എന്നീ സാഹിത്യനായകന്മാരുടെ സാഹി
ത്യസേവനങ്ങളെപ്പറ്റി വിലപ്പെട്ട പല കാര്യങ്ങ
ളും മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്ന ഈ നല്ല പ്രസിദ്ധീക
രണത്തിനു് രണ്ടാംപതിപ്പു വേണ്ടിവന്നതിൽ
അത്ഭുതമില്ല.

മുമ്പു് സൂചിപ്പിച്ചപോലെ, ലോകം ഭിന്നരു
ചിയായതുകൊണ്ടു് പ്രസക്തിയില്ലാത്ത പ്രസി
ദ്ധീകരണം എന്നൊരു സംഗതി ഇന്നില്ല. ഒരുതര
ത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറെറരു തരത്തിൽ പ്രയോജ
നപ്പെടുന്ന മുന്നു ജീവചരിത്രപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും
ഭംഗിയായി അവതരിപ്പിച്ച സാഹിത്യപ്രവർത്ത
കസഹകരണസംഘം അഭിനന്ദനമർഹിക്കുന്നു.